

českém, Královéhradeckém a Zlínském. Naopak v krajích Karlovarském, Libereckém, Jihomoravském a na Vysočině vyučuje cizí jazyk vysoký podíl učitelů bez vysokoškolského vzdělání. Mírně se zhoršily personální podmínky pro výuku německého jazyka.

Personální předpoklady jsou velmi dobré v gymnáziích, v nichž je 90,5 % učitelů cizích jazyků kvalifikovaných pro výuku cizích jazyků. Učitelé s praxí do 3 let ve výuce předmětu vykazují nižší kvalifikovanost (71,9 %). Nekvalifikovaní vyučující studují na vysoké škole.

V posledních letech se významně zlepšily personální podmínky ve středních odborných školách, 65,9 % vyučujících má požadovanou kvalifikaci pro výuku cizího jazyka. Vysoká míra kvalifikovanosti byla zjištěna v krajích Jihomoravském, Ústeckém a v kraji Vysočina, zatímco míra kvalifikace ve středních školách v Karlovarském a Zlínském kraji a v Praze představuje potenciální rizika. Polovina z nekvalifikovaných si vzdělání doplňuje. Více než polovina učitelů (52 %) s praxí do 3 let absolvovala zahraniční pobyt delší než 1 měsíc.

Rodilí mluvčí byli zaznamenáni pouze ojediněle. Nejvíce jich působí v Praze (2 % učitelů cizích jazyků). Jejich přítomnost ve škole představuje významný motivační faktor jak pro žáky, tak pro učitele (nejen cizích jazyků) učit se cizí jazyk a zdokonalovat se v něm. Zapojení rodilých mluvčích do výuky ve značné míře přispívá k aktivnímu používání jazyka a přispívá také k podpoře multikulturní výchovy.

Z analýzy vyplývá, že je třeba věnovat pozornost věkové skladbě vyučujících, protože je nevyvážená. Celková délka pedagogické praxe učitelů cizích jazyků je delší než jejich praxe ve výuce cizího jazyka, což ukazuje na vysoký podíl rekvalifikovaných vyučujících. V základních školách jen 5,7 % učitelů má praxi ve výuce jazyka delší než 20 let.

Podíl učitelů s pedagogickou praxí kratší než 3 roky je v některých krajích značný. V základních školách jde o kraje Jihomoravský, Zlínský, Plzeňský a Prahu; ve středních školách o Olomoucký kraj. Mnozí ze začínajících učitelů angličtiny teprve studují na pedagogických nebo filozofických fakultách.

V některých krajích (v základních školách v kraji Pardubickém, Královéhradeckém, Olomouckém a Středočeském; ve středních školách v Praze a v kraji Středočeském, Pardubickém, Moravskoslezském a v kraji Vysočina) bylo zjištěno velmi málo učitelů, popř. žádní, s celkovou pedagogickou praxí do 3 let.

Do různých forem dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků se zapojilo v průměru 25 % z dotazovaných pedagogů. Tohoto vzdělávání se častěji zúčastňují kvalifikovaní učitelé. Někteří učitelé uvádějí překážky (např. nedostatečnou vzdělávací nabídku), které jim neumožňují doplnění potřebné kvalifikace. Oproti šetření v letech 2005/2006 se zvýšil podíl učitelů středních odborných škol, kteří absolvovali další vzdělávání pedagogických pracovníků, a těch, kteří vytvářeli pro žáky příležitosti k uplatnění získaných jazykových kompetencí v motivačních aktivitách.

V základních školách je výrazně vyšší podíl učitelů (33,1 % učitelů cizích jazyků), kteří získali kompetence pro práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, než ve středních školách, kde bylo v této oblasti proškoleny 13,3 % učitelů. Byly zaznamenány i podstatné rozdíly mezi jednotlivými kraji: zatímco v kraji Královéhradeckém, Zlínském a Moravskoslezském absolvovalo vzdělávání s tímto zaměřením téměř polovina všech učitelů cizích jazyků základních škol, učitelé v kraji Ústeckém a Olomouckém se zapojili nejméně (7 %, resp. 14 %).

S využitím Společného evropského referenčního rámce pro jazyky a Evropského jazykového portfolia se nejčastěji seznámili učitelé cizích jazyků v Plzeňském kraji.

K efektivní výuce cizích jazyků patří i využití moderních komunikačních technologií. Nejvíce (85-98 %) učitelů základních škol bylo proškoleny v Praze a na Vysočině, v krajích